

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/345/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612202174
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612202174.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa D., D., C. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného O., D., C. XX proti odporkyňi I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. - C., T. XXX/XX, zastúpenej opatrovníčkou V. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Partizánske, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne V., I., N. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného S.. S. J., advokátom v P. Z., R. X, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 3C/36/2012-44 zo dňa 23. marca 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 16,11 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka S.. S. J., advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyňi domáhal zaplatenia sumy 248,95 Eur s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že odporkyňi preukázateľne žiadne trovy nevznikli. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že mu priznal voči navrhovateľovi ním uplatnenú náhradu trov konania v sume 58,42 Eur. Uviedol, že odporkyňa, na strane ktorej vedľajší účastník v konaní intervenuje, bola v konaní plne úspešná, preto súd vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva proti navrhovateľovi. Priznaná náhrada trov konania pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 21,58 Eur a z dvoch režijných paušálov po 7,63 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní nesúhlasil s výrokom o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v sume 58,42 Eur. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným

poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Poukázal na to, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Vedľajší účastník podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Považoval za potrebné poukázať na udelenú dotáciu Ministerstvom hospodárstva SR na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Uvedenými dotáciami podporuje ministerstvo odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa a hradí výdavky spotrebiteľských združení.

Odporkyňa ani vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa žalobným návrhom, ktorý bol doplnený na výzvu súdu, domáhal proti odporkyňi zaplata sumy 248,954 Eur s príslušenstvom. Žiadal, aby súd vo veci vydal platobný rozkaz. Podaním zo dňa 10.10.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporcu a zároveň požiadal súd o zaslanie návrhu na začatie konania s príslušnými prílohami a vyjadrenia účastníkov v tejto právnej veci. Žiadaný žalobný návrh okresný súd doručil zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 15.10.2012. Vedľajší účastník podaním zo dňa 30.10.2012 vzniesol námietku premičania a navrhol, aby súd nepriznal navrhovateľovi premičané právo, žalobný návrh v celom rozsahu zamietol a uložil navrhovateľovi povinnosť nahraďiť právnenému zástupcovi združenia ako vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania. Okresný súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na termín 26.03.2013, ktorého sa s výnimkou opatrovníčky odporkyne nikto nezúčastnil. Na tomto pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobný návrh navrhovateľa zamietol a zároveň rozhodol o trovách konania. Rozhodnutie vo veci samej nebolo napadnuté odvolaním, odvolanie nesmerovalo ani proti výroku o trovách konania vo vzťahu k odporkyňi. Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšieho účastníka v sume 58,42 Eur.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybňuje úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Namieta, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane

spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný, zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Možno preto súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, keďže v uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.